

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

Κύριοι-ες Βουλευτές,

Στο σχέδιο Νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με τίτλο «Ευρωπαϊκή εντολή έρευνας στις ποινικές υποθέσεις-Εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2014/41/EU» έχει ενσωματωθεί τροπολογία-προσθήκη για την «αξιολόγηση» των εργαζομένων στο Δημόσιο.

Η παραπάνω τροπολογία είναι αντιδημοκρατική, αντισυνταγματική, σε σύγκρουση με τις Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας 87/1948 και 98/1949, αλλά και με τις διατάξεις του Ν.1264/1982 και μας γυρίζει πίσω σε μαύρες εποχές.

Η κυβέρνηση με την τροπολογία αυτή παρεμβαίνει στη λειτουργία του συνδικαλιστικού κινήματος, καταστρατηγεί τις συνδικαλιστικές ελευθερίες και ιδιαίτερα το δικαίωμα της απεργίας των εργαζομένων και για πρώτη φορά θεσμοθετεί ποινές και διακρίσεις σε βάρος απεργών. Το «δόγμα» της κυβέρνησης, ότι όποιος Προϊστάμενος απεργεί δεν ξαναεπιλέγεται ανοίγει θεσμικά έναν επικίνδυνο δρόμο για τις συνδικαλιστικές ελευθερίες. Αλήθεια ποιο θα είναι το επόμενο αυταρχικό βήμα; Μήπως όσοι ασκούν το απεργιακό τους δικαίωμα δε θα έχουν δικαίωμα σε προαγωγές, μισθολογική εξέλιξη, ακόμα και θα απολύονται;

Σε μια περίοδο που η κυβέρνηση «κόπτεται» για τα δημοκρατικά και εργασιακά δικαιώματα για όλους τους εργαζόμενους της Ευρώπης, η παραπάνω τροπολογία αποτελεί μαχαιριά στην καρδιά των εργατικών δικαιωμάτων και παρά τις δημαγωγικές διακηρύξεις αποκαλύπτει τον αυταρχικό, αντιδημοκρατικό κατήφορο που ακολουθεί προκειμένου να περάσει την πολιτική της.

Κύριοι-ες Βουλευτές,

Σας είναι γνωστό ότι η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. αντιτάχθηκε στο Νόμο 4369/2016 και κήρυξε Απεργία-Αποχή από όλες τις διαδικασίες της «αξιολόγησης» από τις 15 Μαρτίου 2017.

Η συμμετοχή των εργαζομένων στην Απεργία-Αποχή που κήρυξε η Α.Δ.Ε.Δ.Υ., καθώς και οι δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις είναι της τάξης του 90%.

Οι λόγοι για τους οποίους κηρύζαμε την Απεργία-Αποχή είναι οι εξής:

- 1. Η Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης, προχώρησε τη διαδικασία της «αξιολόγησης», χωρίς καν να έχει υλοποιήσει το τμήμα του Ν.4369/2016, Νόμου που η σημερινή κυβέρνηση ψήφισε, ως προς την επιλογή και τοποθέτηση των Προϊσταμένων, των Διευθυντών και των Γενικών Διευθυντών στη Δημόσια Διοίκηση. Επισημαίνουμε ότι Προϊστάμενοι και Διευθυντές που δεν έχουν κριθεί, θα κρίνουν τους υπόλοιπους κι αυτό αποτελεί ένα ακόμα στοιχείο αναξιοπιστίας της όλης διαδικασίας.**
- 2. Η συνολική στοχοθεσία της υπηρεσίας (και κατ' επέκταση και η ατομική στοχοθεσία) καθορίζεται από τα πάνω, από τον Υπουργό ή το όργανο διοίκησης κάθε φορέα. Οι στόχοι δηλαδή για τους οποίους θα βαθμολογηθεί ο υπάλληλος είναι καθορισμένοι, υποχρεωτικοί και άρρηκτα συνδεδεμένοι με την εφαρμογή της μνημονιακής-νεοφιλελεύθερης κυβερνητικής πολιτικής. Στο περιβάλλον του υποστελεχωμένου και υποχρηματοδοτημένου Δημόσιου Τομέα, αρκετοί από τους στόχους πιθανότατα είτε να μην είναι εφικτοί είτε να βρίσκονται σε πλήρη αντίθεση με τις ανάγκες της κοινωνίας. Για παράδειγμα, στην Υγεία, στόχος θα είναι η μικρότερη παραμονή του ασθενή στο Νοσοκομείο, με σκοπό την περικοπή της δαπάνης, τη λειτουργία του Νοσοκομείου με ιδιωτικοϊκονομικά κριτήρια, κι όχι την καλύτερη παροχή υπηρεσίας στον πολίτη. Αντίστοιχα, σε υποστελεχωμένες υπηρεσίες, όπως οι Κοινωνικές Υπηρεσίες των Δήμων, είναι προδιαγεγραμμένα τα αποτελέσματα της στοχοθεσίας. Έτσι, Δημόσιες δομές θα αξιολογούνται αρνητικά και θα οδηγούνται σε περαιτέρω συρρίκνωση και κατάργηση. Παράλληλα, ο εργαζόμενος θα χρεώνεται ο ίδιος την αρνητική αξιολόγηση της επίτευξης της συνολικής στοχοθεσίας και θα τον συνοδεύει σε όλο τον εργασιακό του βίο.**
- 3. Οι πολυδιαφημιζόμενες Ολομέλειες των Διευθύνσεων και των Τμημάτων δεν έχουν αποφασιστικό ρόλο. Στο τέλους του έτους, μάλιστα, καλούνται να εγκρίνουν την έκθεση αξιολόγησης (βάσει της στοχοθεσίας) του έργου που παρήγαγαν την οποία συντάσσει ο Προϊστάμενος. Η δε επίφαση της δημοκρατίας με την αξιολόγηση των Προϊσταμένων από τους υφιστάμενους με ανώνυμο ερωτηματολόγιο είναι ουτοπία, καθώς οι καθημερινές σχέσεις θα αποκαλύπτουν πώς αξιολόγησε καθένας τον Προϊστάμενό του, καλλιεργώντας ταυτόχρονα την καχυποψία, τη συναλλαγή και το αντισυναδελφικό κλίμα. Η «αξιολόγηση» των υφισταμένων για τους Προϊσταμένους ισοδυναμεί με την αποδοχή της διαδικασίας «αξιολόγησης», άρα και του κάθε υπαλλήλου.**
- 4. Τα κριτήρια της «αξιολόγησης» των εργαζομένων είναι σκόπιμα αόριστα και υποκειμενικά όπως «η αφοσίωση», η «επίδειξη ενδιαφέροντος», η «πρωτοβουλία», οι «καινοτομίες» κ.ά. Αλήθεια, πόσο «καινοτόμος» μπορεί να είναι ή πόσο μπορεί να «αναπτύξει τις δεξιότητες» του ο εργαζόμενος,**

όταν π.χ. ο μισός εξοπλισμός του εργαστηρίου του είναι χαλασμένος κι ο άλλος μισός υπολειτουργεί ή όταν μία νοσηλεύτρια έχει στην ευθύνη της 40-50 ασθενείς; Παράλληλα οι εργαζόμενοι καλούνται να αξιολογηθούν για την «ικανότητα άσκησης πολλαπλών καθηκόντων». Με την εισαγωγή αυτού του κριτηρίου, νόμιμα πλέον υποχρεώνονται να εκτελούν καθήκοντα που δεν περιλαμβάνονται στο εργασιακό τους αντικείμενο και μάλιστα βαθμολογούνται γι' αυτά. Ταυτόχρονα, σε ένα ρημαγμένο Δημόσιο αξιολογούνται για την «αναβάθμιση του εργασιακού περιβάλλοντος»!

5. **Υπάρχει σύνδεση της «αξιολόγησης» με το μισθολόγιο και δημιουργία διαφορετικών κατηγοριών αμειβόμενων υπαλλήλων στον ίδιο κλάδο, αφού προβλέπεται ταχύτερη μισθολογική εξέλιξη για τους «άριστους» και αναστολή της μισθολογικής εξέλιξης για όλους όσοι αξιολογηθούν ως «ανεπαρκείς» ή «ακατάλληλοι» (άρθρο 12 του Ν.4354/2015).**
6. **Οι προαγωγές των εργαζομένων και η εξέλιξή τους εξαρτώνται άμεσα από τις εκθέσεις «αξιολόγησης».** Οι χαρακτηρισμοί των βαθμολογημένων υπαλλήλων σε «επαρκείς», «μέτριους», «ανεπαρκείς» και «ακατάλληλους», θα συνοδεύουν το φάκελο κάθε εργαζόμενου. Επιπροσθέτως, όπως περιγράφεται ρητά σε άλλους πρόσφατους Νόμους, θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν ανά πάσα στιγμή στον εργασιακό βίο του υπάλληλου κι από οποιαδήποτε πολιτική ηγεσία. Επίσης, όπως αναφέρεται, όσοι χαρακτηριστούν δύο συνεχόμενες φορές «ανεπαρκείς» και «ακατάλληλοι», θα δημιουργήσουν μια «δεξαμενή προβληματικών» και δυνητικά «διαθέσιμων» υπαλλήλων, βλέποντας κοντά τους την πόρτα της εξόδου.
7. **Στην «Ειδική Επιτροπή Αξιολόγησης» η οποία αποτελείται μόνον από τους Γενικούς Διευθυντές και εξετάζει τις ενστάσεις των υπαλλήλων, οι αιρετοί εκπρόσωποι των εργαζόμενων συμμετέχουν χωρίς δικαίωμα ψήφου.** Εδώ να σημειώσουμε ότι οι επιτροπές αυτές δεν έχουν συσταθεί ακόμα, ενώ στις αντίστοιχες εγκυκλίους περιγράφονται με τρόπο που δεν αποσαφηνίζει τα όρια μεταξύ αυτών και των Υπηρεσιακών Συμβουλίων. Πρόκειται για... καινοτόμα μορφή «δημοκρατίας»!
8. **Η κυβέρνηση, με τη Διεύθυνση Παρακολούθησης και Στατιστικής Ανάλυσης των Βαθμολογιών «Αξιολόγησης», εξασφαλίζει την εξουσία να παρεμβαίνει στη βαθμολόγηση εφαρμόζοντας το «συντελεστή διόρθωσης».** Ουσιαστικά βάζει τα ποσοστά στην «αξιολόγηση» με «έξυπνο» τρόπο, αφού, για παράδειγμα, μπορεί να μειώσει τον αριθμό αυτών που έχουν αξιολογηθεί ως πολύ επαρκείς ή άριστοι υπάλληλοι (άρθρο 17, παρ.15 του Ν.4369/2016).
9. **Συγκροτείται η «Επιτροπή Ακρόασης» (σε σχέση με τη λογοδοσία, τον κοινωνικό έλεγχο κ.λπ.) που θα ασχολείται με τα αιτήματα κοινωνικών φορέων ή μεμονωμένων πολιτών.** Είναι ολοφάνερο ότι όποιος ιδιώτης δεν καλύπτεται από την υπηρεσιακή απόφαση ή άποψη, ή θεωρεί ότι δεν ικανοποιούνται τα ατομικά του συμφέροντα θα καταφεύγει στην Επιτροπή

στοχοποιώντας τον κάθε υπάλληλο ατομικά, αφού ισχύει η μνημονιακή ρύθμιση που αφήνει τον υπάλληλο εκτεθειμένο και υπόλογο για τις υπηρεσιακές αποφάσεις.

10. **Η «αξιολόγηση» σχετίζεται και με την κινητικότητα, όπως αναφέρεται στο σχετικό Νόμο 4440/2016, ο οποίος προβλέπει υποχρεωτική μετακίνηση υπαλλήλων, ακόμη κι εκτός νομού, αρκεί ο φορέας προέλευσης να έχει κάλυψη στο ελάχιστο 50% των θέσεών του.**
11. **Σε συνδυασμό με το ενιαίο ψηφιακό οργανόγραμμα της Δημόσιας Διοίκησης (άρθρο 16 του Ν.4440/2016), στο οποία θα περιλαμβάνονται οι οργανικές μονάδες όλων των φορέων, όλοι οι υπηρετούντες υπάλληλοι και τα περιγράμματα των θέσεων εργασίας τους, το κράτος θα έχει πλέον τη δυνατότητα, ανά πάσα στιγμή, να συγκρίνει, με βάση μνημονιακής έμπνευσης δείκτες, το προσωπικό των φορέων και να το αναπροσαρμόζει κατά το δοκούν. Γνωρίζουμε όλοι που οδήγησαν παρόμοιες διεργασίες στο παρελθόν.**
12. **Η «αξιολόγηση» δεν έχει καμία σχέση με την ανάγκη επιστημονικής, τεχνικής, επαγγελματικής στήριξης των Δημοσίων Υπαλλήλων, ώστε οι ίδιοι και οι κρατικές δομές να γίνουν καλύτερες, σύγχρονες, πιο ποιοτικές στην παροχή αναβαθμισμένων κοινωνικών υπηρεσιών για τα λαϊκά στρώματα. Δεν έχει ως σκοπό την ικανοποίηση των διευρυμένων λαϊκών αναγκών, την παροχή ποιοτικών υπηρεσιών ή την εξάλειψη των αιτιών που οδηγούν στην υποβάθμιση αυτών των υπηρεσιών.**
13. **Οι διαδικασίες της «αξιολόγησης» στοχεύουν στην ενίσχυση της επιχειρηματικής λειτουργίας στα Νοσοκομεία, στα Σχολεία, στα Πανεπιστήμια, στα Υπουργεία γενικότερα επιδιώκουν να συρρικνωθούν οι υπάρχουσες κρατικές Κοινωνικές υπηρεσίες. Η «αξιολόγηση» εγγράφεται στο συνολικό πλαίσιο ρυθμίσεων που στοχεύουν στην προώθηση σαρωτικών ιδιωτικοποιήσεων, στην παράδοση ολόκληρων τομέων και υπηρεσιών σε ιδιώτες, προκειμένου να ενισχύσουν την κερδοφορία τους.**
14. **Το θεσμικό πλαίσιο κινητικότητας - «αξιολόγησης» υπαλλήλων διασταυρώνεται με το ψηφιακό οργανόγραμμα και τα επιμέρους οργανογράμματα Υπουργείων-Αυτοδιοίκησης-Φορέων, με τη συγχώνευση και κατάργηση ειδικοτήτων και κλάδων και συμπληρώνεται από την ιδιωτικοποίηση μέσω εργολαβιών και από τη διεύρυνση των ελαστικών σχέσεων εργασίας μέσω ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ., «ωφελούμενων», συμβασιούχων, αναπληρωτών κ.λπ. Όλη αυτή η νομοθεσία, με την ισχύ και της προηγούμενης μνημονιακής που δεν καταργήθηκε ποτέ, απορυθμίζει τις εργασιακές σχέσεις στο Δημόσιο, πλήττει τους μισθούς και τα δικαιώματα, υποβαθμίζοντας και ακριβαίνοντας συγχρόνως τις παρεχόμενες υπηρεσίες προς τα φτωχομεσαία κοινωνικά στρώματα.**

Κύριοι-ες Βουλευτές,

Είναι προφανές, ότι οποιαδήποτε έμμεση ή άμεση δυσμενής διοικητική συνέπεια ή μέτρο ή διάκριση στην υπηρεσιακή κατάσταση εις βάρος των απεργών Δημοσίων Υπαλλήλων, εξαιτίας της συμμετοχής τους σε νομίμως κηρυχθείσα απεργιακή κινητοποίηση, είναι αντίθετη τόσο προς το Σύνταγμα όσο και προς τις εθνικές και υπερνομοθετικές διατάξεις, που προστατεύουν το δικαίωμα της απεργίας.

Συνεπώς, η μη εκπλήρωση της «υποχρέωσης αξιολόγησης», όταν οφείλεται σε συμμετοχή σε νομίμως προκηρυχθείσα απεργία δεν μπορεί να αποτελεί λόγο αποστέρησης από τους υπαλλήλους της δυνατότητας συμμετοχής σε διαδικασίες επιλογής και τοποθέτησης Προϊσταμένων, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.3528/2007 και του Ν.3584/2007 ή σύμφωνα με άλλες γενικές ή ειδικές διατάξεις. Ομοίως, εάν δεν μπορεί να βεβαιωθεί η τήρηση των υποχρεώσεων για συμμετοχή στην διαδικασία αξιολόγησης, για λόγους, που συνδέονται με συμμετοχή σε νομίμως προκηρυχθείσα απεργία, αυτό δεν μπορεί να αποτελέσει εμπόδιο για την συμμετοχή υπαλλήλου σε διαδικασίες επιλογής και τοποθέτησης Προϊσταμένων ή να επιφέρει οποιαδήποτε μορφή δυσμενούς (διοικητικής ή άλλης φύσης) συνέπειας σε βάρος του.

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., με βάση τα παραπάνω, σας καλεί να καταψηφίσετε αυτήν την εκβιαστική, αντισυνταγματική και απεργοσπαστική τροπολογία, σεβόμενοι τις συνδικαλιστικές ελευθερίες και τα δικαιώματα των εργαζομένων στο Δημόσιο, όπως αυτά κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα και τις Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας 87/48 και 98/49 που έχουν κυρωθεί με τους Νόμους 4204/1961 και 4205/1961.

Από την Εκτελεστική Επιτροπή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.